

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از نشریه پیشرو

۱۰/۰۸/۲۵

طرح مصالحه با طالبان، کدام هدف؟

هیاهوی آشتی و طرح مصالحه با طالبان از سوی حکومت کوزی و خارجی ها از مدت ها به اینسو مطبوعات محلی و جهانی را مصروف خود نموده است. این طرح که در ابتداء توسط انگلیس ها ترسیم و بعد مورد تأیید امریکا قرار گرفت، پاکستان و عربستان سعودی را مایل ساختند تا در تطبیق آن به عنوان پرورش دهندگان و پدر خوانده های این گروه نقش برجسته تری را بازی نمایند.

به خاطر قانونمند ساختن طرح مصالحه با طالبان از یکطرف این طرح در آجندای کنفرانس لندن گرفته شد و در نهایت مبلغ ۱۴۰ میلیون دالر نیز برای تطبیق آن از طرف کشور های ذینفع در بحران افغانستان اختصاص یافت و از جانبی حکومت کوزی با برگزاری سمبولیک و حکومتی جرگه مشورتی صلح به آن رنگ افغانی داد. در این طرح که موضوعات چون حذف نام های سران طالبان از لیست سیاه، پذیرفتن قانون اساسی و حفظ "دستاوردهای" ۸ سال گذشته از سوی طالبان و بالاخره توقف جنگ و پیوستن با حکومت در آن آمده است، ظاهراً از طرف دسته ای از طالبان پذیرفته نشده و با تأکید به خروج تمامی نیرو های خارجی از افغانستان تا اکنون پاسخ گرفته است. اینکه در عقب این طرح چه موضوعات جهانی و منطقه بی نهفته است، به تفصیل ذیل به آن می پردازیم.

انگلیس و امریکا که گردانندگان اصلی سیاست جاری در افغانستان می باشند، استراتژی حضور دایمی در این منطقه از جهان را در سر می پروراندند و برای پیاده نمودن این استراتژی راه حل را در تداوم بحران به شکل فعلی آن که عساکر شان کشته می شوند و ملیارد ها دالر صرف جنگ با طالب و القاعده می گردد، به نفع خود نمی بینند. فلهدا بازیگران اصلی این بحران و سایر کشورهایی که نیروهای نظامی شان در افغانستان حضور دارند، طرح مصالحه با طالبان را بدیل خوبی برای جلوگیری از کشته شدن عساکر و مصارف ملیارد دلری میدانند.

روی صحنه آوردن بنیادگرایی «مترقی» و کنترل شده که قانون اساسی افغانستان را بپذیرد، میتواند در پهلوی جلوگیری از صرف هزینه های هنگفت مالی و جانی، تهدیدی باشد برای رژیم آخوندی و ولایت فقیه ایران که پیوسته سر ستیز با امریکا داشته اند. ضمناً بنیادگرایی «مترقی» میتواند اوضاع سیاسی چین را در مناطق مسلمان نشین آن به تهدید مواجه نموده و اغور های آن را علیه دولت مرکزی به شورش در بیاورد. روسیه هم از گزند بنیادگرایی کنترل شده و «مترقی» که توسط طرح

مصالحه در دست ایجاد است، در امان نخواهد ماند و هر لحظه چون شمشیر دموکلس بالای سر مناطق مسلمان نشین اش، قرار خواهد داشت.

امریکا ترس از دست دادن هند و پیوستن آن به پیمان شانگهای را همیشه در سر دارد، لذا در تلاش است تا اوضاع سیاسی پاکستان و هندوستان بیشتر از این بحرانی نگردد و یکی از راه های کنترل اوضاع، محو بنیادگرایی نوع القاعده آن و ایجاد بنیادگرایی کنترل شده و «مترقی» در منطقه می باشد.

اظهارات اوباما مبنی بر اینکه در تابستان سال ۲۰۱۱ نیروهای نظامی خود را از افغانستان خارج می نماید بیشتر به یک شوخی سیاسی می ماند تا واقعیت. چرا که ایجاد پایگاه های متعدد نظامی در نقاط مختلف کشور، گسیل نیروی بیشتر نظامی، اظهارات عدم فراموشی افغانستان برای بار دیگر از طرف وزیر خارجه امریکا و بالاخره برگزاری کنفرانس کابل و سپردن تعهدات جدید خارجی ها به حکومت افغانستان و اظهارات راسموسن در کنفرانس کابل، نشاندهنده آن است که نیروهای خارجی از کشور ما به این زودی ها بیرون نمی روند، بلکه شکل حضور شان در کشور ما تغییر می کند و یکی از این تغییرات در روی دست گرفتن طرح مصالحه با طالبان باید دید. هرچند حکومت کززی ادعا می کند که این طرح از طرف آنها روی دست گرفته شده است، اما واقعیت چیز دیگریست.

کززی در کنفرانس کابل تصریح نمود که تا سال ۲۰۱۴ نیروهای نظامی افغان توانایی تأمین امنیت و مقابله با مخالفین را پیدا خواهند نمود. این موضوع نشان دهنده آن است که تجهیز و سرمایه گذاری بیشتر روی نیروی نظامی افغان صورت گرفته و شکل حضور نظامیان خارجی در کشور ما طوری تغییر می خورد که نیروهای نظامی خارجی از صحنه جنگ و رویارویی با مخالفین دولت و القاعده کنار رفته و در پایگاه های خود اسکان می یابند و صحنه جنگ را از عقب جبهه کنترل نموده و در صورت ضرورت روی صحنه خواهند آمد.

با روی دست گرفتن طرح مصالحه با طالبان از طرف خارجی ها و کززی، بین این گروه نیز ظاهراً دو دستگی ایجاد گردیده است. دسته تندرو و ضد خارجی ها هیچ علاقه ای به مصالحه و آشتی ندارند و صرف می خواهند که خارجی از کشور بیرون شوند در حالیکه دسته میانه رو قسماً چراغ سبز نشان داده و علاقمند مصالحه می باشند. البته دسته تندرو طالبان نیز تا مدتی به مخالفت خود علیه این طرح ادامه خواهند داد، اما دیر نخواهد پائید.

عده ای به این باورند که امریکا، انگلیس و متحدین آن در "باتلاقی" به نام افغانستان گیر مانده و با پیشکش نمودن چنین طرحی می خواهند خود را از این "باتلاق" بیرون کنند. ظاهراً چنین ادعائی درست به نظر می رسد، چرا که با گذشت اضافه از ۸ سال تا هنوز امنیت نسبی تأمین نگردیده، هر روز نیروهای نظامی شان کشته می شوند، فساد در تمامی بخش ها به اوج خود رسیده، کشت و قاجاق مواد مخدر به شکل بی سابقه ای افزایش یافته، فقر، بیکاری و تفاوت طبقاتی بیداد می کند و بالاخره شیرازه زندگی اکثریت مردم محروم و زحمتکش ما از هم پاشیده و هیچ امیدی برای بهتر شدن زندگی نزد شان وجود ندارد؛ اما واقعیت امر چنین نیست. زمینه ساز تمامی مصائب و بدبختی های مردم ما را باید در طرح سیاست های دید که برای اهداف استراتژیک خاصی تدوین می کردند.

بیادداشت:

با آنکه از طرف نویسنده کلمه مترقی بین ناخنک گرفته شده که از دید فنون نویسندگی می تواند عکس خود را معنا دهد، لازم دانستیم تصریح نماییم که در هیچ کجای دنیا و در هیچ مکتب فکری "بنیادگرایی" نمی تواند نشان و نمودی از "ترقی" را با خود حمل نماید.

اداره پورتال AA-AA